

RESSÒ DE LA PARAULA

Signes de resurrecció (II). Arriscar-se

La crida a ressuscitar que escoltem aquests dies és una de sola i alhora múltiple. És una crida única que procedeix del mateix Jesús ressuscitat, i també diversa, perquè ens arriba en colors molt diferents.

Suggerida per la pròpia Escriptura, sempre l'arc de Sant Martí ha estat imatge de la Resurrecció: una mateixa llum del sol, que, travessant les diminutes gotes d'aigua ens arriba refractada. És bell l'arc de Sant Martí, no sols perquè apareix acabant un temps de sofriment, la tempesta, sinó també per la diversitat i l'harmonia dels seus colors.

Hi ha una bona llista de signes de resurrecció, testimoniatges que hem ressuscitat i formem una comunitat ressuscitada. Però, tots ells són vocacions que conviden a una mateixa cosa: «arrisca't a creure i estimar!».

Aquesta crida té poc a veure amb els remeis que ens solen recomanar per a adoptar actituds «positives» davant la vida; o amb tècniques psicològiques de resiliència per a sortir d'una crisi. Alguna cosa sí que han de veure, pel fet que totes aquestes tècniques inclouen una condició per a ser efectives: a més de reconèixer i acceptar el fet traumàtic causant de sofriment, qui vulgui «ser resilient» ha de tenir un sentit de vida, un per què i un per a què clars de la seva existència.

La crida a viure la resurrecció ja inclou aquest sentit. El sofriment i el fracàs han significat una contradicció amb el sentit de la nostra vida, en el qual creiem i al qual intentem ajustar tota la nostra exis-

tència: hem estat creats per l'amor de Déu, en aquesta vida hem d'estimar i el nostre objectiu és arribar a ser feliços en aquest mateix amor. El fracàs, el sofriment i la mort, en totes les seves formes, sobretot el sofriment i la mort del just, són la negació d'aquesta veritat fonamental. La resurrecció cristiana, tanmateix, significa una crida a continuar creient en aquest sentit de vida, és a dir, a renovar la fe en aquest sentit de vida. No per una renovació voluntarista de l'ànim, ni per un esforç per a fixar-se en les coses boniques de la vida, sinó perquè aquell que va viure aquest amor fins al límit i perfecció viu realment.

Aquesta notícia ens arriba per la via del testimoni, no per la narració periodística o historicista dels fets. És a dir, la notícia i la invitació a participar en aquesta convicció («Jesucrist, que va viure fins al final refiat que el Pare l'estimava i que el sen-

tit de la seva vida era estimar absolutament, es manté viu») venen acreditades per la confessió de fe i, sobretot, per la vida d'uns testimonis. Per això diem que la crida a viure la resurrecció inclou una invitació al risc, a superar la por i llançar-se a viure.

Mai no és més vertadera aquella afirmació que per a un cristià «creure és arriscar-se». Arriscar-se en el sentit que, si bé comptem amb múltiples paraules i fets en la vida dels cristians que s'ofereixen com a testimonis i fan pensar en la Resurrecció, tots, cadascun i en el seu conjunt, són signes que desperten i conviden a creure, és a dir, a fiar-se.

Després vindrà la verificació de la veritat i el valor d'aquest risc a la vista de les vides «plenes de sentit», plenament humanes, dels qui han cregut de veritat i han mirat de viure en conseqüència.

Podem veure aquest risc de la fe i el seu valor en cadascuna de les dimensions de la vida ressuscitada: arriscar-se a estimar, a esperar, a perdonar, a servir, a contagiar pau i alegria, a assumir la mort, a sacrificar-se, a dir la veritat..., etc. Això és viure com a ressuscitats.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Som éssers contingents (I)

La tecnologia, en el segle XX, ja no pot ser contemplada sota la categoria d'instrument. S'ha transformat en un sistema omnipresent que penetra en tots els àmbits i les esferes de la vida humana. Com a conseqüència d'això, es trenquen contínuament tabús respecte el futur dels nostres cossos i de les nostres ments, tot obrint camins insospitats que ni tan sols havien estat esbossats en les novel·les de ficció.

La diferència entre sistema i instrument no és menor. Un instrument és un objecte que serveix per assolir un fi, una espècie de pròtesi que, adossada al cos,

permet ampliar i eixamplar el seu camp d'acció. Un sistema, en canvi, és un entorn, una esfera en la qual viure, créixer i comunicar-se, un úter creat artificialment que obre possibilitats inèdites als seus habitants.

La tecnologia, en el segle XXI, no és un afegit al cos, ni una prolongació de les seves funcions habituals; és un marc que ofereix una vida nova, qualitativament distinta de tot el que hi havia hagut fins ara. Internet, per exemple, no és un instrument; és un entorn, una gran plaça pública on és possible conjugar un munt de verbs: vendre, comprar, aprendre, ex-

citar-se, entretenir-se, conversar, dins d'una gamma immensa. És una peixera en la qual ens movem, més que un martell que fem servir per penjar un quadre. És l'hàbitat, l'entorn en el qual desenvolupem un munt de tasques quotidianes.

El somni transhumanista consisteix en creure que els qui naixeran dins d'aquest úter ja no seran contingents, ni hauran de patir limitacions, perquè dins d'aquesta esfera tecnològica la vulnerabilitat humana serà extingida.

Humà, massa humà... Odo Maquard, en referència directa a un títol de Frie-

drich Nietzsche, subratlla que la contingència és, justament, allò de més genuïnament humà que hi ha en nosaltres. Aïllar-ho, extirpar-ho, en el cas que fos possible, fora com arrancar la mateixa arrel comuna de la humanitat.

El sistema tecnològic, tal com el conceben els ideòlegs transhumanistes, té com a principal fita extirpar la contingència, però, en fer-ho, el que restaria dins de l'úter artificial ja no seria un ésser humà, sinó un posthumà.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Signos de resurrección (II). Arriesgarse

La llamada a resucitar que escuchamos estos días es una sola y al mismo tiempo múltiple. Es una llamada única que procede del mismo Jesús resucitado, y también diversa, porque nos llega en muy distintos colores.

Sugerida por la propia Escritura, siempre el Arco Iris ha sido imagen de la Resurrección: una misma luz del sol, que, atravesando las diminutas gotas de agua nos llega refractada. Es bello el Arco Iris, no solo porque aparece dando fin a un tiempo de sufrimiento, la tormenta, sino también por la diversidad y la armonía de sus colores.

Hay una buena lista de signos de resurrección, testimonios de que hemos resucitado y formamos una comunidad resucitada. Pero todos ellos son vocaciones que llaman a una misma cosa: «¡arriésgate a creer y amar!».

Esta llamada tiene poco que ver con los remedios que nos suelen recomendar para adoptar actitudes «positivas» ante la vida; o con técnicas psicológicas de «resiliencia» para salir de una crisis. Algo sí tienen que ver, por el hecho de que todas estas técnicas incluyen una condición para ser efectivas: además de reconocer y aceptar el hecho traumático causante de sufrimiento, quien pretenda «ser resiliente» ha de tener un sentido de vida, un por qué y un para qué claros de su existencia.

La llamada a vivir la resurrección ya incluye ese sentido. El sufrimiento y el fracaso han significado una contradicción con el sentido de nuestra vida, en el que creemos y al que intentamos ajustar toda nuestra existencia: hemos sido creados por el amor de Dios, en esta vida hemos de amar y nuestro objetivo es llegar a ser felices en ese mismo amor. El fracaso, el sufrimiento y la muerte, en todas sus formas, sobre todo el sufrimiento y la muerte del justo, son la negación de esta verdad fundamental. La resurrección cristiana, sin embargo, significa una llamada a seguir creyendo en ese sentido de vida, es decir, a renovar la fe en ese sentido de vida. No por una renovación voluntarista del ánimo, ni por un esfuerzo para fijarse en las cosas bonitas de la vida, sino porque aquel que vivió hasta el final, hasta el límite y perfección, ese amor vive realmente.

Esta noticia nos llega por la vía del testimonio, no por la narración periodística o historicista de los hechos. Es decir, la noticia y la invitación a participar en esta convicción («Jesucristo, que vivió hasta el final confiado en que el Padre le amaba y que el sentido de su vida era amar absolutamente, está vivo») vienen acreditadas por la confesión de fe y, sobre todo, por la vida de unos testigos. Por eso decimos que la llamada a vivir la resurrección incluye una invitación al riesgo, a superar el miedo y lanzarse a vivir.

Nunca es más verdadera aquella afirmación de que para un cristiano «creer es arriesgarse». Arriesgarse en el sentido de que, si bien contamos con múltiples palabras y hechos en la vida de los cristianos que se ofrecen como testigos y hacen pensar en la Resurrección, todos, cada uno y en su conjunto, son signos que despiertan e invitan a creer, es decir, a fiarse.

Después vendrá la verificación de la verdad y el valor de este riesgo a la vista de las vidas «llenas de sentido», plenamente humanas, de quienes han creído de verdad y han intentado vivir en consecuencia.

Podemos ver este riesgo de la fe y su valor en cada una de las dimensiones de la vida resucitada: arriesgarse a amar, a esperar, a perdonar, a servir, a contagiar paz y alegría, a asumir la muerte, a sacrificarse, a decir la verdad..., etc. Eso es vivir como resucitados.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

El bisbe Agustí visita la Llar «la Mercè» de Sant Feliu de Llobregat

Fa uns dies, el bisbe Agustí Cortés, acompanyat del secretari general i canceller de la nostra diòcesi, Mn. Joan Pere Pulido, del vicari general i rector de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, Mn. Josep Maria Domingo i, també, del delegat de Pastoral Social Penitenciària, el P. Jesús Bel, va visitar la Llar «la Mercè» de la Fundació Mercedària.

Antigament, en aquest edifici hi vivia una comunitat de religiosos. Ara acull persones que surten de diversos centres penitenciaris i els cal una reinserció a la societat. Des d'aquesta llar els imparteixen diferents tallers com, per exemple, una de les tasques importants, és fer les Sagrades Formes. Tal com ens va explicar el Mustafà, és una feina de la qual s'hi entrega en cos i ànima i se sent realitzat perquè veu que fa un servei important.

Actualment a la Llar «la Mercè» hi viuen 6 persones que han sortit de diversos centres penitenciaris i no tenen a on anar. A banda de fer les Sagrades Formes, també es de-

diquen a cuidar l'hort, entre d'altres tasques.

La directora de la Fundació Obra Mercedària, la Núria Ortín, ha estat la responsable d'ensenyar totes les dependències de la llar i de fer les explicacions oportunes per situar-nos en el context.

La missió de la Fundació Obra Mercedària és acompanyar i atendre les persones que es troben privades de llibertat i a les seves

famílies. Estar al costat de les persones en situació de risc o pobresa i exclusió social, acompanyant-les en el seu procés de reinserció, promoció i desenvolupament integral.

L'Obra Mercedària és la Fundació dels Pares Mercedaris de la Província d'Aragó, present en 6 països: l'Estat espanyol, Moçambic, Veneçuela, El Salvador, Guatemala i Panamà.

Presentació del llibre

MIREU ELS LLIRIS DEL CAMP

BISBE JOAN CARRERA, UN TESTIMONATGE DE FE

**Dijous, 11 d'abril de 2024,
a les 18.30 h,
a Sant Pau del Camp**

Dia:

11 d'abril a dos quarts de set a l'església de Sant Pau del Camp.

Presentarà l'acte:

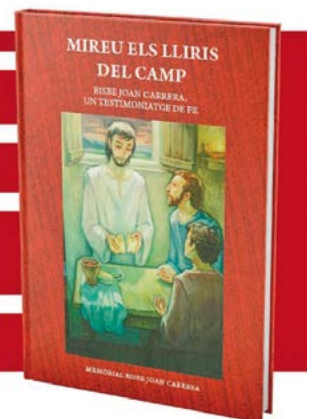
Jordi Breu, president del Memorial bisbe Joan Carrera.

Intervindran:

Antoni Bassas, periodista;
Eduard Fomès, editor; Jaume Aymar, capellà, i Marcel·lí Joan, periodista.

Modera:

Teresa Pau, ex directora de Ràdio Estel.

**CATEDRAL
PARRÒQUIA DE
SANT LLORENÇ
1524-2024**

Per consultar tots els actes podeu escanejar amb el mòbil aquest QR

Tot a punt per a la Jornada Familiar Interdiocesana

Serà aquest diumenge 7 d'abril,
a l'Escola Maristes La Immaculada (c/ València 370, de Barcelona).
Hi participarà la nostra Delegació diocesana de Família i Vida.

Compartirem la fe, celebrarem la vida i gaudirem d'un matí ple d'emocions i sorpreses! Unirem els nostres cors per celebrar l'amor, la família i la vida com a bona notícia. Cada ésser humà és obra de l'amor incondicional de Déu. Pregarem al Senyor perquè ens ajudi a valorar i protegir la vida de totes les persones en tots els seus moments i etapes, especialment les més vulnerables. Perquè siguem veritables testimonis del seu amor!

Programa

- 9.30 h, **apertura de portes.**
- 10.00 h, **Tallers familiars** per tots els membres de la família: els llenguatges de l'amor.

- 11.15 h, **xocolatada.**
- 12.00 h, **Paul Ponce, «El malabarista de Déu»**, espectacle-testimoni. Aprofitem que està a Barcelona! No us el perdeu!
- 13.15 h, **Missa presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadías**, animada pel grup sènior de Hakuna. Pregarem per les intencions de la Jornada per la Vida que se celebra el 8 d'abril.

Amb la col·laboració dels moviments de Pastoral Familiar i Vida.
Per inscripcions: www.bisbatsantfeliu.cat (heu d'anar a la notícia corresponent).
Places limitades.

Jornada festiva interdiocesana
"Per la família i la vida"
7 d'abril de 2024

De 9:30 a 14h
Escola Maristes La Immaculada
València 370, 08009 Barcelona

- Tallers familiars: els llenguatges de l'amor
- Xocolatada
- Paul Ponce "El malabarista de Déu"
- Missa presidida pel Bisbe David

Vine i viuràs!

«Santet, veus veus unim els nostres cors per celebrar l'amor, la família i la vida com a bona notícia. Cada ésser humà és obra del vostre amor incondicional. Ajudem a protegir la vida de totes les persones en tots els seus moments i etapes, especialment les més vulnerables. Que siguem testimonis del vostre amor!»

Església Arxidiocèsi de Barcelona
Missa en català de l'Arxidiocèsi de Barcelona

S'organitza una jornada adreçada als capellans i agents de Pastoral de la Salut

Des de la Delegació de Pastoral de la Salut conviden tots els capellans i els agents de Pastoral de la Salut, que treballen o fan el seu servei a hospitals o a residències del nostre bisbat, a reunir-se el proper dilluns 15 d'abril, a la Casa de l'Església (c/ d'Armenteres, 35 - Sant Feliu de Llobregat). La presidenta de l'Institut Borja de Bioètica, la Dra. Margarita Bofarull, conduirà la reflexió de la jornada.

Des de la Delegació de Mitjans de Comunicació de la nostra diòcesi, hem entrevistat el delegat de Pastoral de la Salut, Mn. Xavier Sobrevia, per tal de conèixer més detalls d'aquesta jornada.

Quins temes tractareu?

La confidencialitat amb el pacient en el context del treball en equip en els centres sanitaris i les problemàtiques actuals entorn de la sexualitat.

Quin és l'objectiu d'aquesta jornada?

Tenir un espai de trobada i formació per als agents de pastorals i capellans que treballen o fan el seu

servei a hospitals o a residències del nostre bisbat.

Quins ponents hi participaran?

Aquest any la ponent serà la Dra. Margarita Bofarull, religiosa del Sagrat Cor, metgessa, membre del consell directiu de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida del Vaticà, presidenta de l'Institut Borja de Bioètica, i professora a l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

Qui assistirà?

Estan convidats, especialment, els laics i capellans que fan el servei d'atenció religiosa als hospitals i residències. D'altra banda, també, els sacerdots i alguna persona que tinguin un interès especial en aquests temes.

Quina incidència té o voleu que tingui la vostra delegació a la nostra diòcesi?

Facilitar l'atenció als malalts i als familiars des de qualsevol àmbit de l'Església. Des de les parròquies,

comunitats religioses, en els hospitals, en les residències, etc.

Programa de la jornada

- 10.00 h, acollida a la Casa de l'Església.
- 10.15 h, benvinguda, pregària i presentació de la jornada. Mons. Agustí Cortés.
- 10.30 h, la confidencialitat amb el pacient en el context del treball en equip.
- 11.00 h, treball per grups d'unes preguntes.
- 11.30 h, descans.
- 12.00 h, problemàtiques actuals entorn de la sexualitat.
- 13.00 h, treball per grups d'unes preguntes.
- 13.30 h, conclusions.

Per confirmar l'assistència:

salut@bisbatsantfeliu.cat

L'últim dia per fer la inscripció serà el 12 d'abril.

AGENDA

Trobada diocesana d'adolescents i joves. Dissabte 13 d'abril del 2024, a les 16 h. En el context de l'Objectiu diocesà: SOM CRIDATS. CRIDATS A SER POBLE.

En el context de la celebració dels 500 anys de la fundació de la Parròquia de Sant Llorenç i actual Catedral. Organitzada per la Delegació diocesana de Joventut.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns. (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès.

9. □ Dimarts [Fets 4,32-37 / Sl 92 / Jo 3,7-15]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Dimecres [Fets 5,17-26 / Sl 33 / Jo 3,16-21]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre.

11. ■ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

12. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe. Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana): sant Vicenç Ferrer.

13. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jo 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (B)

COMENTARI

«La multitud
dels creients
tenia un sol cor
i una sola ànima»

L'apòstol Tomàs és com un símbol de tots aquells que són incrèduls, desconfiats. Els seus companys li diuen: *Hem vist el Senyor*. Però això per a ell no és suficient: *Si no li veig a les mans, la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat no m'ho creuré pas*. Tomàs vol estar segur; sap que sovint ens enganyen les aparences i ell es fa l'home assenyat: a mi no m'enganyen fàcilment! Però el més curiós és que després quan Jesús es torna a aparèixer *vuit dies més tard*, encara que el convida a tocar el seu cos: *Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posar-me-la dins el costat*, abans de fer-ho ja confessa plenament la seva fe en el Crist ressuscitat: *Senyor meu i Déu meu*. I Jesús que ja abans li havia dit: *No siguis incrèdul. Sigues creient* ara li diu una frase molt consoladora adreçada a tots nosaltres: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Nosaltres no veiem el Crist ressuscitat com el va veure Tomàs, però som feliços precisament per creure en ell sense haver-lo vist. En tenim prou amb l'evangeli. *Els [miracles] que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el fill de Déu i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom*. La fe ens porta a tenir una vida plena, una vida feliç perquè ens omple de pau i de l'Esperit Sant que Jesús mateix va donar als seus deixebles i ens dona a nosaltres. Per això, la primera comunitat cristiana era un model per a tothom i la seva forma de viure cridava l'atenció: *La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima... tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles*. Per això no ens estranya que *tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència*. Realment vivien tots com a germans. Aquest ha de ser també el testimoniatge de la nostra Església avui. Només així manifestarem una autèntica fe en el Crist Ressuscitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell.

Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posar-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,32-35)

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía, pues lo poseían todo en común. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No solo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.». Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

7 d'abril de 2024

FULL EXTRA

CAMPANYA DE L'ASSIGNACIÓ TRIBUTÀRIA
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Per tu, per tots, per tants

Carles Segarra Torné, ecònom de l'Arquebisbat de Barcelona

Pere Alegrí Guitart, ecònom del Bisbat de Terrassa

Mn. Rafael Galofré Casas, DP, ecònom del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

Volem començar aquest escrit fent un agraïment, de tot cor, a les persones que l'any passat van marcar les caselles a favor de l'Església catòlica i d'altres finalitats socials en la vostra declaració de la renda. Amb aquest petit, però alhora, gran gest, heu contribuït en el desenvolupament de les accions pastorals, socials i assistencials de l'Església. Tots vosaltres heu permès ajudar a més de 4 milions de persones i heu ofert, als que més ho necessiten, esperança en els moments de més dificultat.

L'Església és visible en tots els racons de la nostra societat i això és possible gràcies a totes les persones que sosteniu la vida de l'Església amb la pregària, amb l'entrega del vostre temps i amb les vostres aportacions econòmiques, que es fan visibles també en l'assignació rebuda de les declaracions que tenen marcada la casella a favor de l'Església.

Per aquest motiu, us encoratgem, que marqueu, un any més, la casella de l'Església i la d'altres finalitats socials. No les deixeu en blanc, si us plau. Tornem a mostrar que junts som una gran família i ajudem l'Església en el desenvolupament de les seves activitats. A través d'aquest gest, reconeixem la missió important que realitza l'Església dins la nostra societat.

Marcar la «X» a favor de l'Església és una decisió lliure, no perjudica ningú i no té cap cost. Fer-ho, no implica pagar més, ni que et retornin menys en la teva declaració. És un exercici de democràcia fiscal i és una de les poques vegades on podem decidir lliurement i directament sobre la finalitat dels nostres impostos.

Cal recordar que el sistema tributari actual permet marcar la casella a favor de l'Església sense excloure marcar també la casella d'altres finalitats socials. Si de forma simultània marques les dues caselles, la teva contribució es duplica (es destina un 0,7% de l'im-

L'Aida no es plantejava marcar la 'X' de l'Església.

Fins que va visitar un dels seus centres per a persones sense sostre.

Descobreix la seva experiència a unviajeportantos.es

Marca la 'X' a favor de l'Església a la teva declaració de la renda.

X TANTS

Instagram, X, Facebook, YouTube, QR code

port de la declaració a cada finalitat). En canvi, si deixem les caselles en blanc o només en seleccionem una, serà l'Estat qui decidirà per nosaltres el destí de la totalitat o d'una part d'aquest import.

Per tu, per tots, per tants, ara és el moment de marcar la casella a favor de l'Església i d'altres finalitats socials a la declaració de la renda. Amb la vostra contribució i suport podem arribar més lluny.

Motius per marcar la «X»

Marcant a la declaració de la renda les caselles 105 i 106:
Marcando en la declaración de la renta las casillas 105 y 106:

Església catòlica
 Iglesia católica

Activitats d'interès social
 Actividades de interés social

No pagareu més impostos ni us retornaran menys diners
 No pagaréis más impuestos ni os devolverán menos dinero

- És absolutament gratis. No cobren més per la meva declaració en marcar-la. Tampoc m'han de tornar menys.
- És de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. Si la deixem en blanc, és l'Estat el que decideix per nosaltres sobre aquesta petita quantitat de diners.
- És una decisió lliure i democràtica que no perjudica ningú. Es poden marcar simultàniament les caselles de l'Església catòlica i la de finalitats socials. És més, animem a marcar les caselles 105 i 106.
- Demostrem a la societat que són molts els que valoren la tasca que realitza l'Església. El perfil de les persones que marquen la «X» de l'Església és molt divers. Tots formen part de la comunitat Xtantos.
- Són els diners més ben invertits. Cada any es pot conèixer, a través de la *Memòria Anual d'Activitats de l'Església* i de la revista *Germanor*, en què fem els recursos.
- Marcant la «X» s'ajuda a sostenir l'Església en el desenvolupament de les seves activitats: manteniment del clergat, anunci de l'Evangeli, vivència de la fe i una immensa tasca assistencial i de sostenibilitat del patrimoni cultural al servei de la ciutadania.

Fonts de finançament de la Província Eclesiàstica de Barcelona (any 2022)

(Arquebisbat de Barcelona i Bisbats de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat)

Fuentes de financiación de la Provincia Eclesiástica de Barcelona (año 2022)

(Arzobispado de Barcelona y Obispos de Terrassa y Sant Feliu de Llobregat)

1. Aportacions voluntàries dels fidels (donatius, subscripcions, llegats, Germanor)	45,09%
<i>Aportaciones voluntarias de los fieles (donativos, subscripciones, legados, Germanor)</i>	
2. Assignació Tributària: casella Declaració de la Renda	23,35%
<i>Asignación Tributaria: casilla Declaración de la Renda</i>	
3. Ingressos de patrimoni i altres activitats	17,69%
<i>Ingresos de patrimonio y otras actividades</i>	
4. Altres ingressos corrents	13,87%
<i>Otros ingresos corrientes</i>	

Deduccions aplicables l'any 2024

Persones físiques (IRPF 2023)

Primers 250 €	80%
Resta (a partir dels primers 250 €)	40%
Donacions plurianuals (un mínim de 3 anys a la mateixa entitat, aportacions iguals o creixents)	45%
Límit deducció base liquidable	10%

Persones jurídiques (ISS 2023) (empreses, associacions, etc.)

Donacions en general	40%
Donacions plurianuals (un mínim de 3 anys a la mateixa entitat, aportacions iguals o creixents)	50%
Límit deducció base liquidable	15%

SI VOLS AJUDAR EL TEU BISBAT, POTS FER UN DONATIU DIRECTAMENT EN QUAALSEVOL D'AQUESTS COMPTES BANCARIS

CAIXABANK

ES43-2100-0072-6002-0053-2809

BANC SABADELL

ES40-0081-1604-7500-0102-5807

BANCO SANTANDER

ES16-0075-0853-2106-0030-0700

Recorda que per accedir a les deduccions per aquests donatius s'ha d'indicar les dades fiscals completes (nom i cognoms, DNI, adreça). Contacta a: economiaadm@bisbatsantfeliu.cat - t. 936 327 630

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

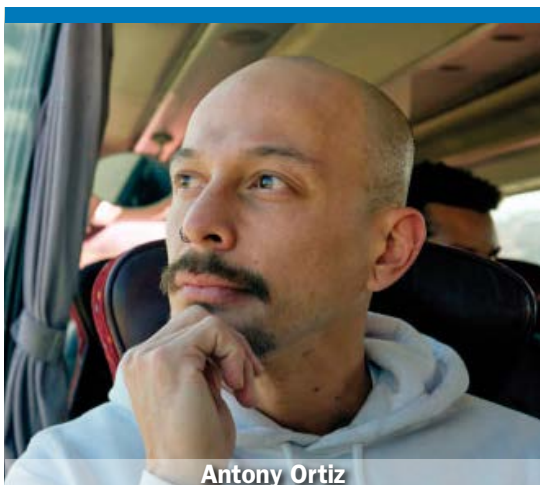
BIZUM
04306

Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia: <https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

Campanya de la Renda 2024, un «Viatge per tants»

Aquest any la campanya Xtants 2024 convida a marcar la casella de l'Església catòlica a través del projecte «Un viatge per tants». Aquesta iniciativa ha permès que, durant cinc dies, quinze persones que no marcaven la «X» a la seva declaració de la renda hagin pogut conèixer algunes iniciatives que duu a terme l'Església. Aquests testimonis del «Viatge per tants» són els protagonistes de la campanya d'enguany per tal que tothom pugui conèixer, a través d'ells, el que pot suposar una simple «X» per a milions de persones.

Antony Ortiz

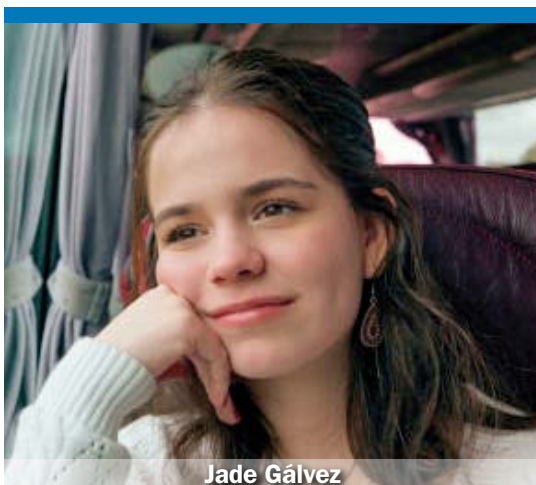
«He canviat d'opinió: per què no aportaré, si ells estan fent la feina?»

Antony Ortiz. 42 anys.
T treballador del sector de l'hosteleria

«**E**stic sorprès. M'ha marcat veure com l'Església inverteix en col·lectius vulnerables. He quedat sorprès. Un ho espera de l'Estat, però veure'l a l'Església i que siguin fons propis, seus, els que inverteix en aquestes persones et crea un xoc, perquè tens altres perspectives». Les paraules de l'Antony —sis anys a Espanya— suposen una reacció a les idees que s'havien forjat durant anys. Ell no marcava la «X» a la declaració de la renda «perquè sentia que l'Església havia perdut valor pel que fa a humanitat. No volia marcar una «X» sense saber on anaven els fons, no em feia confiança», reconeix.

Durant aquest **Viatge per tants**, ha descobert que «hi ha espiritualitat, connexió i que aquí s'ajuda les persones. Realment passa alguna cosa, s'estan generant canvis, això és molt real: l'Església no s'ha quedat en els errors i està creant un teixit social diferent». De totes les parades del viatge, la que més li va xocar va ser el centre Don Orione d'atenció a les persones amb discapacitat: «Veure aquestes persones felices i gaudint em va marcar molt. I veure'l perquè l'Església ofereix amor sense que ni tan sols t'exigeixi ser una persona religiosa. Ho fan per convicció».

Després de la campanya, l'Antony es planteja marcar la «X» «en saber que aquests diners s'estan invertint en col·lectius. Et sorprèn que l'Església treballi en trencar estigmes, quan hi tenim tants estereotips. I això et genera un canvi d'opinió: perquè jo no apporto, si ells estan fent aquesta feina. Els errors passen i poden donar pas a noves perspectives».

Jade Gálvez

«És innegable que l'Església està fent per la societat el que molta gent no fa»

Jade Gálvez. 19 anys.
E estudiant i cambrera

Quan va començar **Un viatge per tants**, la Jade «no creia que l'Església fes una tasca fonamental a la societat, però és una cosa del que m'estic retractant». És la persona més jove del grup, i, encara, no s'ha vist obligada a fer la declaració de la renda, però se sentia «inclinada a no marcar la «X» de l'Església, perquè pensava que, si tenen tants diners, per què en necessiten més». Aquest viatge li ha canviat la percepció: «És innegable que fan coses. El que hem vist aquests dies n'és una prova: la gent que hi és donant la cara no ho fa ni per fama ni perquè ningú els aplaudeixi; hi estan per pura vocació. És innegable que l'Església està fent per aquesta societat allò que molta gent no fa, ni polítics ni altres persones que es creuen millors que els creients. És molt bonic». Durant aquesta setmana, la Jade ha comprovat com alguns companys «han canviat completament el seu pensament, és una cosa remarkable».

De les iniciatives socials i espirituals que han visitat, la va sorprendre especialment que l'Església estigués implicada en temes de salut mental, perquè no m'ho esperava. Veure gent que està dedicant tant de temps, afecte i esforç a col·lectius vulnerables i fins i tot rebutjats és una cosa preciosa». Com a conseqüència de l'anterior, «sí estaria disposada a marcar la X per tot el que he vist. Hi ha altres institucions que ajuden, però crec que la fe és una cosa important. No estic gaire d'acord amb l'Església com a organització, però sí que crec en Déu i, a nivell personal, és important».

Almudena Herrera

«Estan fent una tasca meravellosa i han de poder seguir fent-la»

Almudena Herrera. 44 anys.
D dissenyadora gràfica

Tot i que els seus avis paternals van viure la fe de l'Església, l'Almudena es considera no creient i ni tan sols està batejada. Va enviar la seva sol·licitud a **Un viatge per tants** «perquè tenia molta curiositat per saber què fa l'Església amb els diners que recapta d'Hisenda». Fins ara, no marcava la «X» en «pensar que els diners anaven per a ells i jo no els volia donar diners, que la financin els seus fidels».

En participar d'aquesta campanya «he descobert moltes coses, la principal és on van els diners. I he vist amb els meus propis ulls que l'Església ajuda molt més del que em pensava. M'ha marcat especialment la feina de Càritas amb les persones sense llar i en la reinserció de presos. He comprovat que l'Església arriba a llocs on la societat i l'Estat no hi arriben. M'alegro moltíssim d'haver vingut; m'emporto una grata sorpresa, perquè l'Església fa moltes coses millor del que jo pensava. En general, allò que he vist són ganes d'ajudar i la religió queda en un segon pla. Ells creuen en ajudar».

«Per tot això, sí que em plantejaria marcar la «X» a favor de l'Església. A més a més, he descobert que es poden marcar les 2, la de l'Església i la de les organitzacions socials, que tampoc no ho sabia.»

Web www.portantos.es

Enllaç QR:

<https://www.youtube.com/watch?v=RT5WmznMoc0>

Por ti, por todos, por tantos

Carles Segarra Torné, ecónomo
del Arzobispado de Barcelona

Pere Alegrí Guitart, ecónomo
del Obispado de Terrassa

Mn. Rafael Galofré Casas, DP, ecónomo
del Obispado de Sant Feliu de Llobregat

Quemos empezar este escrito agradeciendo de todo corazón, a las personas que el año pasado marcaron las casillas a favor de la Iglesia católica y de otros fines sociales en su declaración de la renta. Con este pequeño, pero al mismo tiempo gran gesto, han contribuido en el desarrollo de las acciones pastorales, sociales y asistenciales de la Iglesia. Todos vosotros habéis permitido ayudar a más de 4 millones de personas y habéis ofrecido, a los que más lo necesitan, esperanza en los momentos de mayor dificultad.

La Iglesia es visible en todos los rincones de nuestra sociedad y esto es posible gracias a todas las personas que sostienen la vida de la Iglesia con la oración, con la entrega de su tiempo y con sus aportaciones económicas, que se hacen visibles también en la asignación recibida de las declaraciones que tienen marcada la casilla en favor de la Iglesia.

Por este motivo, os animamos a que marquéis, un año más, la casilla de la Iglesia y la de otros fines sociales. No las dejéis en blanco, por favor. Volvemos a mostrar que juntos somos una gran familia y ayudamos a la Iglesia en el desarrollo de sus actividades. A través de este gesto, reconocemos la importante misión que realiza la Iglesia en nuestra sociedad.

Marcar la «X» a favor de la Iglesia es una decisión libre, no perjudica a nadie y no tiene ningún coste. Hacerlo no implica pagar más, ni que te devuelvan menos en tu declaración. Es un ejercicio de democracia fiscal y es una de las pocas veces donde podemos decidir libre y directamente sobre la finalidad de nuestros impuestos.

Cabe recordar que el actual sistema tributario permite marcar la casilla a favor de la Iglesia sin excluir marcar también la casilla de otros fines sociales. Si de forma simultánea marcas ambas casillas, tu contribución se duplica (se destina un 0,7% del importe de la declaración a cada fin). En cambio, si dejamos las casillas en blanco o sólo seleccionamos una,

**Aida no se planteaba
marcar la 'X' de la Iglesia.**

Hasta que visitó uno de sus centros
para personas sin techo.

Descubre su experiencia en unviajeportantos.es

Marca la 'X' a favor de la Iglesia
en tu declaración de la renta.

X TANTOS

será el Estado quien decidirá por nosotros el destino de la totalidad o parte de ese importe.

Para ti, para todos, por tanto, ahora es el momento de marcar la casilla a favor de la Igle-

sia y de otros fines sociales en la declaración de la renta.

Con tu contribución y apoyo podremos llegar más lejos.

Butlletí de subscripció periòdica

PER LLIURAR AL BISBAT O A LA TEVA PARRÒQUIA

Nom	Cognoms
NIF	Domicili
Telèfon	Correu electrònic

Número de Compte IBAN:

E	S																		
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Se subscriu amb la quantitat de _____ € al Mes Trimestre Any

A favor del finançament de l'Església catòlica, desitjant col·laborar des d'avui ____ / ____ / ____

Desitjo rebre certificat per a la desgravació de l'IRPF Sí No

Firma del Subscriptor

De conformitat amb el Reglament Europeu de Protecció de Dades, el subscriptor presta el seu consentiment exprés perquè les seves dades siguin tractades per a gestionar la seva subscripció. Les dades del subscriptor en cap cas seran cedides a tercers, llevat d'obligació legal. El termini de conservació de les dades vindrà determinat per la relació que el subscriptor mantingui amb el bisbat o parròquia. Pot exercir els seus drets (accés rectificació, cancel·lació, portabilitat i oposició) dirigint-se per escrit al responsable del tractament.